

Rampnacht 31 juli 1942 Wemeldinge

Vredig daalde de avond
Over 't dorp terneer
En in iedere woning
Keert de ruste weer.

Nog maar enkele uren
Scheiden van de nacht,
Die zooveel verschrikking
En rouwe heeft gebracht.

Na enkele uren rusten
Werd de slaap gestoord,
Want in de lucht werd hevig
Motorgeronk gehoord.

Bommen vielen neder
Ver nog hier vandaan,
Maar alles schudde en trilde
En joeg angst ons aan.

Een vliegtuig aangeschoten
Geraakte in den brand,
En wie kan het zeggen
Waar of dit beland ?

Men ziet het in de verte,
Het komt dichterbij
En o, wat een ontzetting,
't Daalt op een huizenrij.

Meters hoge vlammen
Stegen in de lucht,
wie van de bewoners
Redde zich door vlucht ?

't Was een vreselijk schouwspel,
Een ramp ontzettend groot,
Want tien kostb're levens
Vonden daar de dood.

Oude en jonge levens,
Kinderen klein en teer,
't Leven algesneden
Menig hart doet zeer.

Wie had kunnen denken
Bij 't ter ruste gaan,
Dat van deze menschen
Niemand op zou staan.

't Leven is onzeker,
Geen huis biedt veiligheid.
Het is een angstig leven
In deze oorlogstijd.

Er is een veilige schuilplaats,
Hecht en sterk gebouwd,
Psalm één en negentig,
Voor wie op God vertrouwt.

De schuilplaats des Almachten
Biedt rust en zekerheid.
Mocht ieder zeker weten:
Voor mij ook plaats bereid.

Geschreven door een inwonster van Wemeldinge

gemaakt door Trui de Heer

'T BOEMELTJE

10